

KACZAŃKO (1) *sb n*

N sg kaczanko.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „kaczę”; tu hipokor.:

W połączeniu szeregowym: Nuż też kurczanko/ nuż też kaczanko/ nuż też y gołębiatko wżytko tho
nie nie wádzi/ bo to bez trudności á nápoły s krothofilą wżytko być może. *RejZwierc* 109.

ZCh